L. 10. Rok 1886.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miejska.

Posiedzenie nadzwyczajne (40. kad. VII.) **z dnia 25. lutego 1886. r.**

Przewodniczący: Dr. Szlachtowski, Prezydent miasta.

Obecnych Radców łącznie z I. Vice-Prezydentem miasta 41. — Radcow 16. nieobecność swoją na tém posiedzeniu usprawiedliwiło. —

Sekretarz podaje do wiadomości treść nastąpujących, do Rady wniesionych pism:

1. Izaak Schreiber i Chajm Springer wnoszą rekurs od orzeczenia Magistratu, polecającego przedłożenie planów na wystawienie wychodków i restauracyę pował w frontowym budynku, oraz uznającego oficynę za pustkę. (L. Mgtu 2668). Przekazano Sekcyi Iszéj. —
2. Józef Jungwirth, właściciel realności l. 143. Dz. VIII., wnosi rekurs przeciw odmówieniu zatwierdzenia przez Magistrat planu na budowę szopy. (2992). Do Sekcyi I. —
3. Michał Wetzler, właściciel realności pod l. hip. 264. or. 26. przy ulicy Józefa, wnosi rekurs przeciw poleceniu Magistratu opróżnienia i rozebrania stancyjki drewnianéj, w dziedzińcu położonéj. (2963). Do Sekcyi I. —
4. Wiktorya Kawińska, właścicielka realności l. 113. Dz. V, wnosi rekurs przeciw orzeczeniu Magistratu w sprawie uznania domu za pustkę. (5341.) Do Sekcyi I. —
5. Prezydium Magistratu król. miasta Stanisławowa z dnia 5. lutego 1886. l. 1081. w sprawie porozumienia się co do uczczenia p. Oktawa Pietruskiego, zastępcy marszałka w Wydziale krajowym, w dniu jubileuszu jego 25cio letniej służby autonomicznéj. (2712). Do Sekcyi III. —

Przed przystąpieniem do obrad nad sprawami porządku dziennego, Przewodniczący poświęca następujące **wspomnienie pośmiertne r. m. ś. p. Drowi Maksymilianowi Zatorskiemu:**

„Przed kilkoma dniami odprowadziliśmy zwłoki Maksymiliana Zatorskiego na miejsce wiecznego spoczynku. (Radcy powstają). Wiadomość o jego zgonie wywołała nietylko w naszém mieście, lecz także w całym kraju powszechny żal i boleść. Już nieraz zdarzało się, że nieubłagana śmierć wyrywała z grona Radców miejskich mężów, odznaczających się nauką, pracą i charakterem, lecz strata Maksymiliana Zatorskiego należy do szczególnie dotkliwych. Nie urodził on się w Krakowie i przybył tutaj jako młody uczeń, lecz Krakowa już nie opuścił, bo pokochał go całém sercem i duszą. Jako uczeń Uniwersytetu Jagiellońskiego, poświęcił się z całym zapałem młodzieńczym naukom, które późniéj uczyniły go zdolnym do najskuteczniejszéj pracy w rozmaitych zawodach i kierunkach.

Z początku celujący urzędnik i biegły prawnik, wkrótce po kilku latach dostąpił katedry profesora Uniwersytetu, a wysoko ceniony przez kolegów, oraz poważany i kochany przez uczniów, szerzył pomiędzy nimi światło nauki i zamiłowanie do umysłowéj pracy. W uznamiu tych zasług, wybrany był w Krakowie posłem na Sejm krajowy, gdzie kierując się prawdziwą miłością kraju ojczystego, odznaczał się głęboką wiedzą, niezmordowaną pracą i stałością charakteru i zdania. Jeszcze szersze pole działania otworzyło mu się, gdy wybrany był delegatem do Rady państwa, gdzie należał do najpracowitszych delegatów i występował zawsze z całą siłą wiedzy i wymowy w obronie praw i interesów naszego kraju.

Przez długi szereg lat był on radcą miejskim, a jakim, czy mam o tém mówić, gdy wszyscy patrzeliście na to. Nie uchylał się on nigdy od żadnego obowiązku i wywiązywał się zawsze z nadzwyczajną gorliwością i sumiennością, tak, że jeżeli jaka sprawa dostała się w jego ręce, już naprzód można było liczyć na jej powodzenie, bo jego zdania i głosu zawsze mile słuchano.

Życie jego prywatne było wzorowe. Był on najlepszym synem, wiernym przyjacielem i zawsze chętnym i szczerym doradcą, a swoją wyrozumiałością, łagodnością i słodyczą w obejściu zdobywał sobie wszystkich. Dlatego powszechny żal i boleść, że utraciliśmy nieodżałowanego, przedwcześnie zmarłego profesora, radcę miejskiego i delegata do Rady Państwa.

Wyprzedziliście Panowie moje wezwanie, bo powstaliście już z miejsc i tym sposobem oddajecie cieniom zmarłego zasłużoną cześć.“ —

Przed przystąpieniem do obrad nad sprawami, na porządku dziennym posiedzenia zamieszczonemi, uchwalono:

Na wniosek naglący Sekcyi I-széj: (*Sprawozdawca naczel. Wydz I. Umiński*).

Na pokrycie wydatków wywozu śniegu z miasta udziela się kredyt dodatkowy w kwocie 4000 Zła. (3652). —

Na wniosek naglący Sekcyi II-giéj: (*Spraw. radca Mgtu Zawiłowski*).

1. Cenę kupna parceli gruntowéj l. 1784. i 1908.

wraz z ujeżdżalnią w kwocie 55.000 złа., pokryć z funduszu zakładowego.

2. Wypłata nastąpi pod warunkami w odezwie Komendy Igo korpusu z dnia 9. lutego 1886. l. 1013. wyrażonymi. (2662). —

Przewodniczący przedstawił **sprawozdanie komisyi gazowéj.** (3276). Sprawozdanie to przyjęto do wiadomości.

Stósownie do uchwały Rady z 1. lutego 1886. uzyskał Prezydent od wys. Wydziału kraj. pismem z dnia 8. lutego 1886. L. 7362 zezwolenie na zakupno zakładu gazowego w Krakowie za 460.000 złа. i na zaciągnienie pożyczki we wysokości 550.000 złа. co gdy nastąpiło, zawarty został z Towarzystwem desauskiém dnia 13. lutego 1886. notaryalnie kontrakt kupna i sprzedaży, podpisany przez Prezydenta miasta i r. m. Henryka Kieszkowskiego i Dra Faustyna Jakubowskiego, na mocy którego gmina miasta Krakowa, wypłacając przy podpisie umówioną cenę kupna 460.000 Złа., a właściwie po potrąceniu 7.310 złа. na zakładzie zahipotekowanych, 452.690 złа., objęła natychmiast zakład gazowy ze wszelkiemi przynależytościami we fizyczne posiadanie, zaś użytkowanie z dniem 1. marca 1886.

W porozumieniu ze Sekcyą skarbową zaciągnioną została pożyczka 460.000 złа., a mianowicie od Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie kwota 200.000 złа. za opłatą procentu 5%, zaś z Kasy Oszczędności również za opłatą 5% kwota 260.000 złа.

Na zabezpieczenie 400.000 złа., dane zostały papiery wartościowe własnością Gminy będące, zaś na kwotę 60.000 złа. wystawiony został weksel Kasie Oszczędności, płatny w 3chmiesięcznym terminie.

R. m. Dr. Jakubowski Faustyn, po krótkiém sprawozdaniu co do zatrzymania dotychczasowych urzędników zakładu gazowego, mianowania ich, jak i p. Mieczysława Dąbrowskiego prowizorycznie — p. Dąbrowski mianowany prowizorycznym kierownikiem gazowni miejskiéj — i zamianowania p. Konrada Vossa, inspektorem gazowni na lat 5; po wyjaśnieniu, że obecny etat urzędników wynosić będzie 8610 złа., podczas gdy za Towarzystwa Dessauskiego wynosił około 11.000 złа. i że założono takie same księgi rachunkowe, jakie utrzymywało Towarzystwo Dessauskie — rozumie się w języku polskim — **przedstawił imieniem Komisyi gazowéj do przyjęcia następujący wniosek:**

Rada miasta uchwali:

1. Komisya gazowa wykonywać będzie administracyę gazowni miejskiéj w Krakowie i na Podgórzu, w zastępstwie Rady miejskiéj i zostaje upoważnioną do przedsięwzięcia wszystkich czynności, wynikających z natury tego przedsiębiorstwa.
2. Dotychczasowa Komisya gazowa składa mandat, a Rada miejska przystąpi zaraz do wyboru nowéj komisyi gazowéj. (3667).

W rozprawach nad tym przedmiotem zabierali głos:

R. m. Birnbaum, stawiając poprawkę do ustępu 1go w słowach: „Jeżeli zaś jednorazowy nadzwyczajny wydatek przenosi 5000 złа., wtenczas taki wydatek potrzebuje zatwierdzenia Rady miejskiéj.“ —

R. m. Mendelsburg, za niezmienianiem stylizacyi ustępu 1go.

R. m. Dr. Warszauer z poprawką do ustępu 1go w słowach: „Rada miasta nie stawiając żadnych ograniczeń, co do wydatków przez Komisyę gazową poczynić się mających, mniema, iż Prezydent miasta, na czele Komisyi gazowéj stojący, w razach niezwykłych, zasięgnie uchwały pełnéj Rady miasta.“

R. m. Mirtenbaum stawia poprawkę: „Przyjąć wniosek Komisyi w zupełności, z wyjątkiem obsadzenia urzędników gazowni, którzy mają być przez Radę miejską zamianowani.“

I. Vice-Prezydent m. Friedlein, za niezmienianiem stylizacyi ustępu 1go.

R. m. Gwiazdomorski z wnioskiem: „Komisya gazowa weźmie pod rozwagę, które czynności należałoby pozostawić decyzyi pełnéj Rady.“

R. m. Chęciński za niezmienianiem stylizacyi ustępu 1go.

R. m. Dr. Rosenblatt, z poparciem wniosku r. m. Mirtenbauma.

R. m. Dr. Retinger z poprawką do ustępu 2go, który ma opiewać: „Rezygnacyi dotychczasowéj Komisyi gazowéj nie przyjmuje się.“

R. m. Rehman z poparciem wniosku r. m. Dra Retingera.

R. m. Kwiatkowski, z poprawką do ustępu 2go w słowach: „Dotychczasową Komisyą gazową rozwiązuje się, natomiast zawiązuje się Komisyę administracyjną gazową, która z 7 członków składać się ma.“

R. m. Romanowicz z wnioskiem: „Poleca się Komisyi gazowéj, aby z końcem roku 1886. przedłożyła Radzie miejskiéj, projekt instrukcyi dla Komisyi i zarządu.“

Przemawiali jeszcze r. m. Mendelsburg przeciw wnioskowi r. m. Romanowicza; tak samo i r. m. Kieszkowski.

R. m. Birnbaum, wobec wniosku r. m. Romanowicza cofa swą poprawkę, oświadczając, że mu się rozchodziło tylko o pewną ingerencyę Rady, w sprawach gazowni miejskiéj.

Ostatni zabierał głos r. m. Dr. Jakubowski Faustyn, jako sprawozdawca.

W głosowaniu przyjęto ustęp 1szy wniosku Komisyi gazowéj i ustęp 2gi wedle stylizacyi r. m. Dra Retingera. —

Z innych spraw uchwalono:

Na wniosek naglący Komisyi przemysłowéj: (*Spraw. r. m. Dr. Jakubowski Faustyn*).

Wnieść petycyę do Rady Państwa, o przyjęcie na koszt Rządu krakowskich szkół przemysłowych, względnie, gdyby się rząd na to zgodzić nie chciał, o subwencyę.“ (3633). —

Na wniosek Sekcyi V-téj: (*Spraw. r. m. Dr. Jordan*).

a) Zezwala się na wydzierżawienie Skarbowi wojskowemu Błoń miejskich, po prawéj stronie rzeki Rudawy położonych, na lat pięć, poczynając od 1. kwietnia 1886. do 31. marca 1891. w obszarze 87 morgów, 961 sążni kwadrat. (50·4141 hektarów), za czynsz roczny 2190 złа. 1½ ct. tudzież pod warunkami, przez komisyę cywilno-wojskową w dniu 7. grudnia 1885. umówionymi.

b) Do podpisania kontraktu dzierżawy, upoważnia się oprócz Prezydenta miasta r. m. Dra Jordana i Baranowskiego. (866). —

Na wniosek Sekcyi V-téj: (*Spraw. radca Mgtu Szymkiewicz*).

Zapewnia się przyjęcie do gminy, za opłatą taksy po 50 złа. — poddankom cesarstwa rosyjskiego:

1) Maryi Ludmirze 2im Cewłowskiéj, — i

2) Maryi Helenie 2im Cewłowskiéj, pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego. (3178). —

Do Szanownych Stowarzyszeń:

1. Farbiarzy, garbarzy, kapeluszników i rękawiczników.
2. Introligatorów i pudełkarzy.
3. Rzeźbiarzy, pozłotników i kamieniarzy.
4. Drukarzy i litografów.
5. Krawców.
6. Szewców.
7. Szklarzy.
8. Kominiarzy.
9. Slósarzy, nożowników, pilnikarzy i ruśnikarzy.
10. Cukierników i piernikarzy.
11. Tokarzy, parasolników, grzebieniarzy i wyrabiających instrumenta muzyczne.
12. Ogrodników.
13. Kuśnierzy.
14. Kowali, stelmachów, siedlarzy, rymarzy i lakierników.
15. Stolarzy i bednarzy.
16. Kotlarzy, brązowników i mosiężników.
17. Tapicerów,

w Krakowie.

Wys. c. k. Ministerstwo handlu i przemysłu w porozumieniu z wys. c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych postanowiło w wykonaniu i w wyjaśnieniu przepisów §. 151. ustawy przemysłowéj z r. 1859. i §. 121. ustawy przemysłowéj z r. 1883. reskryptem z d. 14. maja 1885. l. 35351/84, co następuje:

1. **Grzywny nałożone za przekroczenia ustawy przemysłowéj** wpływać mają do funduszu ubogich miejsca, gdzie przestępstwo popełniono, jeżeli skazany nie wnosi wkładki ani do kasy cechowéj, ani do kasy wsparcia; czyli, jeżeli nie należy, względnie nie jest obowiązany należeć do stowarzyszenia przemysłowego.
2. Grzywny nałożone za przekroczenia ustawy przemysłowéj wpływać będą do Kasy chorych stowarzyszenia, jeżeli skazany do stowarzyszenia należy.
3. Jeżeli należący do stowarzyszenia zostanie skazany na grzywnę, za wykonywanie przemysłu, na wykonywanie którego nie ma uprawnienia, (n. p. majster szewski za bezprawne fanciarstwo), grzywna taka po myśli §. 151. ustawy przemysłowéj z r. 1859. wpływać ma do kasy chorych tego stowarzyszenia, do którego skazany należy.

W skutku postanowienia wyżéj pod 2. przytoczonego, zmieniło c. k. Ministerstwo handlu odnośny paragraf statutu wzorowego stowarzyszenia, przemysłowego i rozporządziło; iż słowa tego paragrafu „tudzież wszelkie grzywny za przekroczenia ustawy przemysłowéj“ mają odpaść.

O czém Magistrat Szanowne Stowarzyszenie wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa z d. 25. sierpnia 1885. l. 3126. niniejszém zawiadamia z poleceniem, iżby w odnośnym paragrafie zatwierdzonego statutu stowarzyszenia, w którym mowa o dochodach, (kasowości,) ustęp: *„tudzież wszelkie grzywny za przekroczenia ustawy przemysłowéj“* wykreśliło, a natomiast do odnośnego paragrafu statutu dla kasy chorych dodało ustęp: *„z grzywien za przekroczenia ustawy przemysłowéj.“*

Zarazem Magistrat nadmienia, iż zawiadamiać będzie Szanowne Stowarzyszenie o nałożeniu takich grzywien, które stósownie do powyżéj przytoczonego postanowienia c. k. Ministerstwa handlu, do kasy chorych stowarzyszenia wpływać mają i w każdym poszczególnym przypadku zarządzi, iżby te grzywny tamże wpłynęły. —

Kraków dnia 4. marca 1886. r.

Prezydent miasta.
Szlachtowski w. r.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. W drukarni A. Koziańskiego.